

AB'DE HURDA ARAÇLAR İLE İLGİLİ UYGULAMALAR VE İTALYA; ALMANYA İLE FRANSA ÖRNEKLERİ RAPORU

Ömrü Biten Araçlar (End-Of-Life Vehicles) İle İlgili AB Direktifi (2000/53/ Ec)

Ömrü biten araçlar (end-of-life vehicles) üzerine 2000/53/ EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve 18 Eylül 2000 Konseyi Direktifinin kapsamı şöyledir;

- M1 veya N1 kategorisinde ömrü biten tüm araçlar
- İki veya üç tekerlekli motorlu araçlar ve parçaları

Atıkların önlenmesi Direktifin öncelikli amacıdır. Bu bağlamda, Direktif araç üreticileri ile malzeme ve ekipman üreticilerini şunları yapmakla yükümlü kılar;

- Araçları tasarlarken tehlikeli maddelerin kullanımını azaltmaya çalışmak
- Parçalara ayrılabilen, tekrar kullanılabilen, yenilenebilen, geri dönüştürülebilen araçlar tasarlanması ve üretilmesi
- Araç üretiminde geri dönüştürülmüş malzemelerin kullanılması
- 1 Temmuz 2003'ten sonra piyasaya giren araç bileşenlerinin teknik açıdan mümkün olduğu sürece cıva, hekzavalan krom, kurşun içermeden üretilmesi

Direktif ayrıca, ömrü biten araçların toplanmasına yönelik kurallar da getirmektedir. Üye Devletler ömrü biten araçlar ve kullanılmış parçalar için bir toplama sistemi geliştirmelidir. Ayrıca, tüm araçların yetkili işleme tesislerine transferini sağlamaları ve imha sertifikası karşılığı ticaret sicilden sildirme sistemi kurmaları gerekmektedir. Bu sertifika, araç bir işleme tesisine getirildiğinde ücretsiz olarak temin edilmektedir.

Ömrü biten aracı elinde bulunduran son kişi ücretsiz olarak elden çıkartabilir (free take-back-ücretsiz geri alım ilkesi). Üretici bu işlemin maliyetinin tamamını veya belli bir kısmını karşılamalıdır.

Hurda araçları işleme alacak kurumlar veya teşebbüsler işleme alma veya yenilemeden önce ömrü biten araçlardaki çevreye zararlı maddeleri ayıklamak zorundadırlar. Öncelik tekrar kullanılabilen veya geri dönüşümü yapılabilen parçalara verilmelidir (piller, lastikler ve yağ).

Direktif hazırlandığı tarihte ömrü biten araçların %75'i geri dönüştürülmektedir (metal kısımları), bu direktifin amacı tekrar kullanım ve geri dönüşüm oranını 2006 yılında %85'e, 2015 yılında %95'e çıkarmaktır. 1980 öncesi üretilen araçlar için daha gevşek hedefler koyulabilmektedir.

Ticari operatörler, araç alıcılarını parçaların yenilenmesi ve geri dönüşümü, ömrü biten araçların işlenmesi, tekrar kullanım, geri dönüşüm ve yenilenmesi konularında bilgi sağlamalıdır.

İTALYA

2007 yılında Avrupa Parlamentosu tarafından yayınlanan "Ömrü İtalya'da kayıtlı binek otomobilleri sayısı 34,667,485, ticari araç sayısı 3,637,740, toplam araç sayısı ise 45,185,101'dir.

2005 yılında 2,862,576 binek otomobil (%15'i 20yaş ve üstü) sicilden sildirilmiştir. Bunlardan %42'si hurda işlemi görmüş, %40'ı 3 yıldan fazla süredir yol vergisi ödememekten ötürü kamu otoriteleri tarafından sicilden silinmiş, %11'i ihraç edilmiş, %4'ü garaja çekilmiş (örn.sadece özel

bölgelerde dolaşım yapabilmek üzere). Geri kalan yüzde için bir bilgi mevcut değildir. Ticari araçlar da aynı şekillerde sicilden silinmektedir.

İtalya'da ömrü biten araç direktifinin uygulanması üç aşamada olmaktadır; Direktifin aktarımından sorumlu otorite Çevre ve Doğa Koruma Bakanlığı'dır, izleme ve ulusal raporlama Çevre Ajansı'nın (APAT) yükümlülüğündedir, müsaade ve bölgesel izleme Bölge Yönetimlerinin kontrolündedir.

ALMANYA

Yürürlükteki Yasa:

Çevre, Doğayı Koruma ve Nükleer Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılan, 21 Haziran 2002 tarihli Hurda Araçlar Yasası, Federal Resmi Gazete'de 28 Haziran 2002 tarihinde yayımlanmıştır.

1 Temmuz 2002'den itibaren yürürlükte olan yasanın özeti aşağıda sunulmuştur.

Madde 3: Hurda Araçların Toplanması

- Otomobil üreticileri hurda haline gelen araçları son kayıtlı sahibinden herhangi bir ücret talep etmeden alarak, hurda aracın toplanacağı tesise ya da üreticinin belirleyeceği yetkili işleme tesisine ulaştırmakla yükümlüdür.
- Üreticiler hurda araçların toplanacağı ve işleme alınacağı kapsamlı bir tesis ağı oluşturmak zorundadır. Söz konusu ağ içindeki toplama tesislerinin son kayıtlı kullanıcıya uzaklığı 50 km'yi geçemez.
- Otomobil üreticileri ve distribütörleri, tamir sonrası araçlardan çıkan kullanılmış parçaların en güvenli ve uygun şekilde geri dönüşümünü ya da bertaraf edilmesini sağlamakla yükümlüdür. Bu yükümlülüğü yerine getirmek için taraflar kendi aralarında sorumluluk ve maliyetleri paylaşmak amacıyla anlaşmalara gidebilirler.

Madde 4: Ulaşım Gereklilikleri

- Hurdaya çıkarılmak istenilen ya da zorunda kalınan tüm araçlar yalnızca onaylanmış yetkili tesislere teslim edilebilir.
- Demontaj tesislerinde bulunan operatörler, hurda aracın teslim alındığını "İtlaf Belgesi" düzenleyerek teyit etmek zorundadır. Hurda araçlar söz konusu belge verilmeden işleme alınamaz.

Madde 5: İmha Yükümlülükleri

- Operatörler, yıl bazında teslim alınan araçların boş ağırlığı üzerinden, aşağıda belirtilen hedeflere ulaşmış olmalıdır:
 - 1 Ocak 2006 itibarıyla:
 - Ağırlığın en az % 85'i geri kazanılmış ve tekrar kullanıma hazır hale getirilmiş olmalı
 - Ağırlığın en az % 80'i geri kazanılmış ve geri dönüşüme tabi tutulmuş olmalı
 - 1 Ocak 2015 itibarıyla:
 - Ağırlığın en az % 95'i geri kazanılmış ve tekrar kullanıma hazır hale getirilmiş olmalı
 - Ağırlığın en az % 85'i geri kazanılmış ve geri dönüşüme tabi tutulmuş olmalı

- Hurda haline gelen araçları toplamak ve işlemekle görevli tesisler, yönetmeliğe uygun şekilde işliyor ise konunun uzmanı tarafından söz konusu tesis için en fazla 18 ay geçerli olmak üzere bir uygunluk belgesi verilir.

Madde 8: Kirliliğin Önlenmesi

- Çevre kirliliğinin önlenmesi, geri dönüşümün kolaylıkla gerçekleştirilmesi ve geri kazanım işlemi sırasında açığa zararlı maddelerin çıkmasını engelleme amacıyla, zararlı maddelerin araçlarda kullanılması, araçların konsept olarak tasarlanmasından başlayarak, mümkün olduğunca kısıtlanmalı ve azaltılmalıdır. Araçların tasarlanma ve üretilme süreci, hurdaya çıkacaklarında uğrayacakları sökülme, tekrar kullanım ve geri dönüşüm işlemleri hesaba katılarak gerçekleştirilmelidir. Araçların büyük kısmı geri dönüştürülebilir maddelerden üretilmelidir.
- 1 Temmuz 2003 itibarıyla, araçlar ve parçaları kurşun, civa, kadmiyum yada hexavalent kromdan üretilmez.

AB Raporu

Avrupa Birliği'nin 200 yılında konuyla ilgili çıkardığı direktifin Almanya'da uygulanması ile ilgili resmi raporunun özeti aşağıda yer almaktadır:

2005 yılında yaklaşık 3,2 milyon adet aracın sicil kaydı silinmiştir. Bu araçların 2,4 milyon kadarının ihraç edildiği tahmin edilmektedir. Ancak, geri dönüşüm için işlem gören araç sayısı 540 bin civarında kalmıştır. Geri kalan araçların Almanya içinde halen kullanımda olduğu ya da dış ülkelerde geri dönüşüme tabi tutulduğu konusunda net bir bilgi bulunmamaktadır.

2001 yılında yapılan bir araştırma sonucu Almanya çapında yaklaşık 50 ila 100 bin aracın illegal yollardan hurda işlemine verildiği tahminine ulaşılmıştır. Illegal hurda merkezleri araçları belli bir ücret karşılığında son kullanıcılardan satın aldıktan sonra değerli parçaları işleyerek, genellikle Doğu Avrupa ülkeleri olmak üzere, dış ülkelere pazarlamaktadırlar.

Ancak AB direktifinin uygulanması ile illegal hurda işleminin azalacağı tahmin edilmiştir. Direktifle sağlanan 'ücretsiz teslim' imkanı son kullanıcıların illegal yollara başvurmalarını engellemektedir.

Avrupa Komisyonu 2002 yılında yürürlüğe giren federal yasanın 'kapsam' ve 'ücretsiz geri alım istisnaları' konularında AB direktifini tam olarak karşılayamadığını tespit etmiştir:

Genel olarak, Almanya'daki hurda araç geri kazanım-bertaraf tesislerinin ilgili AB direktifi kapsamında teknik işlemler açısından yeterlidir. Ancak, araçlardan elde edilen değerli materyallerin ticaretini yapan illegal hurda araç toplayıcıları konusunda sorunlar devam etmektedir.

KAYNAKLAR:

- Almanya Federal Çevre Bakanlığı:
http://www.bmu.bund.de/files/pdfs/allgemein/application/pdf/vehicles_vo.pdf
- Avrupa Parlamentosu:

http://www.europarl.europa.eu/comparl/envi/pdf/externalexpertise/end_of_life_vehicles.pdf

Fransa'da Otomotiv Sektörü'ndeki Özel Yasalar

Kaynakça: Fransa Ulaştırma Bakanlığı,
Fransa Karayolları Yönetmeliği (Securite Routière),
Fransa Çevre ve Sürdürülebilir Kalkınma Bakanlığı ve
Fransa Resmi Gazetesi

FRANSA ÇEVRE VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA BAKANLIĞI

Araç yapımı ve hurda araçların yok edilmesine ilişkin 1 Ağustos 2003 tarihli 2003-727 numaralı kararname

NOR: DEVP0310016D

Başbakan;

Çevre ve Sürdürülebilir Kalkınma Bakanı raporu üzerinde;

- 1 Şubat 1993 tarihli Konseyin; artık transferlerinin Avrupa Birliği'ne giriş ve çıkışlarının denetlenmesi ve kontrolüne ilişkin 259/ 93 numaralı yönetmeliğe göre;
- 28 Eylül 2000 tarihli 2038-2000 ve 2039/2000 numaralı yönetmeliklerle değiştirilen Avrupa Parlamentosu'nun ozon tabakasını zayıflatan maddelere ilişkin 2037/2000 numaralı yönetmeliği ve 29 Haziran 2000 tarihli Konseyine göre;
- Tehlikeli maddelerin sınıflandırılmasına ilişkin yasal, yönetmelik ve idari düzenlemelerin yaklaştırılması, ambalaj ve etiketleme ile ilgili 27 Haziran 1967 tarihli Konsey ve değiştirilmiş olan 67/548 numaralı yönergeye göre;
- Motorlu araçların ve römorklarının kabulüne ilişkin üye devletlerin yasalarının yaklaştırılmasıyla ilgili 6 Şubat 1970 tarihli Konsey ve değiştirilen 70/156 numaralı yönergeye göre;
- 18 Mart 1991, 91/156 numaralı yönerge ve 24 Mayıs 1996 96/350 numaralı karar ile değiştirilen artıklara ilişkin 15 Temmuz 1975 tarihli Konseyin 75/442 numaralı yönergesine göre;
- 12 Aralık 1991 tarihli Konseyin tehlikeli artıklara ilişkin 91/689 numaralı yönergesine göre;
- 30 Haziran 1992 tarihli Konseyin 2 yada 3 tekerli motorlu araçların kabulüne ilişkin 92/61 numaralı yönergeye göre;

- Hurda araçlara ilişkin Avrupa Parlamentosu'nun 2000/53 numaralı yönergesi ve 18 Eylül 2000 tarihli Konsey ile Komisyon'un 17 Ekim 2001, 19 Şubat 2002, 27 Haziran 2002 ve 27 Şubat 2003 tarihli kararlarına göre;
- İş Kanunu'na göre;
- Tüketim Kanunu'na göre;
- Trafik Kanunu'na göre;
- Çevre Kanunu'na ve özellikle I. Başlık ile V. Kitabın IV. Başlığındaki I. Bölüme göre;
- Ceza Kanunu'nun L.121-2, L.131-41 ve R.610-1 maddelerine göre;
- Çevre korunması ile ilgili sınıflandırılmış tesisatlara ilişkin olarak değiştirilen 21 Eylül 1977 tarihli ve 77-1133 kararname ve uygulamaya alınan 19 Temmuz 1976 tarihli ve 76-663 numaralı yasaya ve özellikle 43-2 numaralı maddesine göre;
- Kullanılmış yağların geri kazanımı ve kuralları ile ilgili 21 Kasım 1979 tarihli 79-981 numaralı değiştirilmiş yönetmeliğe göre;
- 30 Haziran 1998 tarihinde 98-560 numaralı kararname ile değiştirilmiş olan; donabilen, soğutucu ve klima ekipmanlarında kullanılan bir takım akışkan maddelere ilişkin 7 Aralık 1992 tarihli 92-1271 numaralı kararnameye göre;
- İşçilerin yanmaz taş (amyant) tozlarını içlerine çekme risklerinden korunmaya ilişkin 7 Şubat 1996 tarihli 96-98 numaralı kararnameye göre;
- Artıkların kara yolu ile taşınması, alışverişi ve simsarlık ile ilgili 30 Temmuz 1998 tarihli 98-679 numaralı kararnameye göre;
- Pil ve akümülatörlerin piyasaya sürülmesi ve onların yok edilmesine ilişkin 12 Mayıs 1999 tarihli 99-374 numaralı kararnameye göre;
- Artıkların sınıflandırılmasına ilişkin 18 Nisan 2002 tarihli 2002-540 numaralı kararnameye göre;
- Kullanılmış tekerleklerin yok edilmesine ilişkin 24 Aralık 2002 tarihli 2002-1563 numaralı kararnameye göre;

Devlet Konseyi (Kamu çalışmaları bölümü) aşağıdaki hususlara karar vermiştir:

13488

FRANSA CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ

5 Ağustos 2003

BAŞLIK I

GENEL DÜZENLEMELER

Madde I. – I. – Söz konusu kararname özel araçlara ve kamyonetlere uygulanır.

Ayrıca madde 4, 8. maddenin birinci paragrafı ve 9. maddeler de, Trafik Kanunu'nun R.311-1 numaralı maddesinde belirtilen üç tekerli bisiklet-motorlarda uygulanır.

II. – 5. Madde düzenlemeleri göz önünde tutarak, söz konusu kararname; aracın kullanımı boyunca meydana gelen bakım ve onarım şeklerinden; veya aracın tedarikçi tarafından verilen bileşenlerle donatılmış olmasından ya da herhangi bir tedarikçiden alınan başka ilave bileşen ve ekipmanlarla donatılmış olmasından bağımsız olarak uygulanır.

III. – Söz konusu kararnamenin uygulanması için, bir araç zilyedinin (elinde araç. bulduran kişi) aracını yok etmesi üzere bir yabancıya verdiği zaman, aracı hurda araç olarak nitelenir.

Madde 2. Söz konusu kararnamenin uygulanması için:

- 1) Araç sahipleri, araç sahipleri adına faaliyet gösteren kişiler yada Trafik Kanunu'nun R. 325-20 ve R. 325-21 maddelerinde belirtilen herhangi bir sebepten dolayı tutulan araçların bağlı olduğu yetkili kurumlar, araç zilyedi olarak tanımlanır;
- 2) Fransa'da araç yapan kişiler ve yabancı bir imalatçı ile kontratı olup Fransa'ya mesleki bir amaçla yeni araba getiren yada ithal eden kişiler üretici olarak tanımlanır;
- 3) Araçların mükellefiyetini, depolamasını, çevre kirliliğinin azaltılması, ve araç sökölmesini sağlayan kişiler yıkıcı olarak tanımlanır;
- 4) Araçların mükellefiyetini, depolamasını, kesimini veya ezilmesini sağlayan kişiler ezici olarak tanımlanır. Kesim ve ezme operasyonları araçların çevre kirliliğinin azaltma ve sökölmesinden önce gerçekleşir;
- 5) Üreticiler, araçlarda kullanılan bileşen, madde ve gereç üreticileri, otomobil sigorta şirketleri, söz konusu kararnamenin 3. maddesine uygun olarak yetkili yıkıcı ve eziciler ve hurda araçların, bileşen ve gereçlerinin işletilmesinde devreye giren diğer kişiler ekonomi operatörleri olarak tanımlanır;
- 6) Hurda araç bileşenlerinin çevreye verdiği zararı ve miktarı azaltmaya yönelik her ölçü bir tedbir ölçüsü olarak tanımlanır;
- 7) Yukarıda belirtilen 18 Nisan 2002 tarihli kararname doğrultusunda, hurda araçlardan tehlikeli artıkları çıkarmaya yönelik her işlem, veya patlayabilecek bileşenleri çıkarmaya veya nötralize etmeye yönelik her işlem çevre kirliliğini azaltma olarak tanımlanır.
- 8) Hurda araç bileşenlerinin, tasarlandıkları kullanım amacına aynen hizmet etmelerini sağlayan her işlem tekrar kullanım işlemi olarak tanımlanır.
- 9) Bir aracın imha edilmesi amacıyla yetkili bir yıkıcı yada eziciye tesliminden sonra meydana gelen çevre kirliliğini azaltma, söküş, kesim, ezmek gibi her işlem veya araç bileşen ve gereçlerinin yeniden kullanımı, değerlendirilmesi veya imhası için diğer yapılan diğer tüm işlemler bakım işlemi olarak tanımlanır.

BAŞLIK II

ARAÇ YAPIMINA İLİŞKİN DÜZENLEMELER

Madde 3. – Trafik Kanunu'nun Yönetmelik kısmında yer alan III. Kitapta, I. Başlığın 8. Bölümüne ilave edilen R.318-10 maddesi aşağıdaki gibidir:

R.318-10 Kararı – I – Tehlikeli maddelerin çevreye çıkmasını önlenmesi, araç bileşen ve gereçlerinin geri dönüşümünün kolaylaştırılması ve artıkların sınıflandırılmasına ilişkin 18 Nisan 2002 tarihli 2002-540 numaralı kararname kapsamında tehlikeli artıkların imhasını önlemek üzere, özel araç ve kamyonet yapımında, tehlikeli maddelerin sınıflandırılmasına ilişkin yasal, yönetmelik ve idari düzenlemelerin yaklaştırılması, ambalaj ve tehlikeli maddelerin etiketlenmesi ile ilgili 27 Haziran 1967 tarihli Konseyin değiştirilmiş 67/548 yönergesi doğrultusunda bu araç yapımları, tehlikeli maddelerin kullanımını sınırlı olacak şekilde yapılmalıdır.

Ulaşım, Çevre ve Sanayiden sorumlu Bakanlarının ortak bir kararı, araç bileşen ve gereçlerinde kurşun, cıva, kadmiyum ve krom kullanımının şartlarını saptar.

I.1 Özel araç ve kamyonetler; ileride imha anında sökme ve çevre kirliliğini azaltma işlemlerini ve ayrıca bileşen ve gereçlerin yeniden kullanımını, değerlendirilmesini ve özellikle geri dönüşümünü kolaylaştıracak şekilde yapılmalıdır.

Bu araçların bileşen ve gereçleri; yeniden kullanabilecek ve değerlendirebilecek olanların kolayca tanınması için kodlanır.

Ulaşım, Çevre ve Sanayiden sorumlu Bakanların ortak bir kararı, söz konusu II. Başlığın uygulama koşullarını saptar.

III. – Yukarıda belirtilen I. ve II. Başlıktaki düzenlemelere uyulup uyulmadığı söz konusu kanunun R.321-6'dan R.321-14'e kadar olan maddeler ile, araçların AB'ye kabulü esnasında kontrol edilir.

BAŞLIK III

HURDA ARAÇLARIN YOK EDİLMESİNE İLİŞKİN DÜZENLEMELER

Madde 4- Hurda araçlar, zilyetleri tarafından sadece söz konusu kararnamenin 9. maddesinde belirtilen onaylı yıkıcı veya ezicilere veya üreticiler tarafından oluşturulan toplama merkezlerine teslim edilebilir.

Madde 5- Eziciler, toplama merkezleri ve yıkıcılar, araçların mükellefiyetini kabul ettikleri zaman tesisatlarına teslim edilen araçlar için zilyetlere hiçbir fatura kesemezler. Ancak, aracın başlıca bileşenlerinden yoksun olması, özellikle motopropülsör grubun (motoru ileriye itici, yürütücü grup), piyasaya sürülürken katalitik kap ile donatılmış olan bir aracın katalitik kabının eksik olması, araç döşemesinin eksik olması durumunda yada araca ilave edilmiş onaysız artık veya ekipmanların nitelik veya miktarı açısından hurda araç bakım ücretini arttıracak olması durumunda fatura kesebilir.

Madde 6: Her üretici, kendisine ait markalı araçların 5. maddenin uygulanmasından dolayı yetkili eziciye doğacak gideri karşılamak durumunda, veya kendisinin uygun göreceği koşullar ile araçları kendisi almak durumundadır.

Giderin tespiti, üretici ve yetkili ezicinin ortak bir şekilde seçtiği bağımsız bir kuruluş tarafından yapılır.

Gider tespiti hususları, üreticinin gider karşılama önerileri ile beraber zaman geçmeden söz konusu kararnamenin 18. maddesinde belirtilen Komisyona sunulur.

Ulaşım, Çevre, Ekonomi ve Sanayiden sorumlu Bakanlar ortak bir karar ile, söz konusu maddenin ilk iki satırbaşının uygulama koşullarını ve özellikle eziciler tarafınca yapılabilecek çeşitli faaliyetlerin muhasebelerinin ayrılma koşullarını saptar.

Madde 7: Hurda araçların bileşenlerinin yeniden kullanımı mümkün olduğu zamanlarda, araç güvenliği, çevre korunması ve hava kirliliğinin ve gürültünün azaltılması zorunluluklarına uygun bir şekilde yapılır.

Söz konusu kararnamenin 11. ve 12. madde düzenlemelerine göre, yeniden kullanılan bileşenlere uygulanan zorunluluklar, teknik olarak mümkün olduğu zaman işaret konularak sağlanmalıdır.

Hurda araç bileşen ve gereçleri, teknik ve ekonomik şartlar elverdikçe, bir üstteki satırbaşı göz önünde tutularak, yok edilmektense tercihen yeniden kullanılır, değerlendirilir ve özellikle geri dönüştürülür.

Madde 8: Üreticiler, diğer ekonomi operatörleriyle beraber, onarım faaliyetlerinden kaynaklanan bileşen ve gereçler dahil olmak üzere, hurda araçlar, bileşen ve gereçleri için bakım bölümleri oluştururlar.

5 Ağustos 2003

FRANSA CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ

13489

En geç 1 Ocak 2006 tarihine kadar, hurda araçların tamamı için; bakım bölümleri şu hedeflere ulaşmalıdır: Yıllık bazda hesaplanan yeniden kullanım ve değerlendirme oranı, toplam bakım yapılan araçların en az %85'ine ulaşmalıdır. Aynı zaman içerisinde, yıllık bazda hesaplanan yeniden kullanım ve geri dönüşüm oranı, toplam bakım gören araçların en az %80'ine ulaşmalıdır.

En geç 10 Ocak 2015 tarihine kadar, hurda araçların tamamı için bakım bölümleri şu hedeflere ulaşmalıdır: Yıllık bazda hesaplanan yeniden kullanım ve değerlendirme oranı, toplam bakım gören araçların en az %95'ine ulaşmalıdır. Aynı zaman içerisinde, yıllık bazda hesaplanan yeniden kullanım ve geri dönüşüm oranı, toplam bakım gören araçların en az %85'ine ulaşmalıdır.

Çevre, Ekonomi, Sanayi ve Ulaşım'dan sorumlu Bakanların ortak bir kararı, yeniden kullanım ve değerlendirme ile yeniden kullanım ve geri dönüşüm oranlarını hesaplama kurallarını saptar.

Aşağıdaki 2. ve 3. satırbaşı düzenlemeleri, yukarıdaki 70/156 karamamesinin 4. maddesinin 1. paragrafı, a noktasının 2. tiresinde belirtilen özel hurda araçlara uygulanmaz.

Madde 9: - 1 – Hurda araçların, bileşen ve gereçlerinin yok edilmesi, hurda araç, bileşen ve gereçlerinin sınırlar ötesi transferinde yukarıda belirtilen 1 Şubat 1993 tarihli 259/93 yönetmeliği düzenlemelerine uygun bir şekilde gerçekleşir gerçekleşmez, Çevre Kanunu'nun V. Kitabının 1. Başlığındaki düzenlemelere göre uygun olarak işletilen tesisatlarda veya AB'ye üye diğer herhangi bir devletin tarafından bu bakıma izin verilen tüm tesisatlarda gerçekleşir.

2- Hurda araç depolama, çevre kirliliğini azaltma, sökme, kesim veya ezme tesisatının her işletmeni, bu hizmet için yetkilendirilmiş olmalıdır.

Bu yetki, yukarıda hedeflenen 21 Eylül 1977 karamamesinin 43-2 maddesince öngörülen kurallarla verilir, askıya alınır veya geri alınır.

Bu yetkiye, alıcının zorunluluklarını saptayan bir gider defteri eklenir.

Bu gider defteri; yıkıcılar için 11. madde ile eziciler için 12. madde ile tanımlanır.

Çevre, İşçileri, Ekonomi ve Sanayiden sorumlu Bakanların ortak bir kararı, bu defterin içeriğini belirler.

Madde 10: Madde 9'da belirtilen yetkilendirmeler alıcılara ve 3. şahıslara, onlarla ilişkilerinde hiçbir ticari, maddi yada başka bir garanti vermez.

Yetkilendirilen kişiye verilen tüm yetkilerin, hangi faaliyet için verildiği belirtilerek verilir.

Bu yetkiler, mevcut yönetmelikler çerçevesinde şirketlerin donanmaları gereken idari onay (yetkilerin) yerine geçmez.

Yetkilendirilen kişiler, yürürlükte olan yasa ve yönetmeliklerce belirtilen şartlar altında tanımlanan ticari ve endüstriyel işletmelerinden sorumlu kalmaya devam ederler.

Madde 11: Söz konusu karamamenin 9.maddesinde belirtilen gider defteri yıkıcılara aşağıdaki hususları empoze eder:

- a) Hurda araçların bakımının, çevre kirliliğini azaltması ile başlanarak belli bir sıra ile yapılması
- b) Bazı gereç ve bileşenlerin çıkarılması
- c) Sökülen bileşenlerin yeniden kullanılması üzere durumlarının kontrol edilmesi. Yeniden kullanımın mümkün olmaması halinde, bu bileşenlere, teknik olarak mümkün olduğu zaman özel bir işaret konularak iz sürdürebilmenin sağlanması
- d) –Bakım gören hurda araçların sadece yetkili ezicilere teslim edilmesi
- Hurda araç bakımında çıkan artıkların, sadece söz konusu karamamenin 9. madde düzenlemelerine göre uygun görülen tesisatlara teslim edilmesi
- e) Çevreden sorumlu Bakana aşağıdaki hususların iletilmesi:
 - Hurda araç mükellefiyetindeki hukuki ve maddi şartlarının bilgileri ile aynı zamanda yıkıcıların hangi teknik, hukuki, ekonomik ve maddi şartlar ile faaliyetlerini gerçekleştirdikleri
 - Mükellefiyeti alınan araçların sayısı ve ton ağırlığı
 - Yetkili ezicilere teslim edilen hurda araçların sayısı ve ton ağırlığı
 - Üçüncü şahıslara teslim edilen hurda araç bakımından sonra çıkan ürün veya artıkların ton ağırlığı
- f) Aracın imhası için mükellefiyeti alındığında, Trafik Kanunu'nun R.322-9 maddesinin buyruklarına uyulması
- g) Bakımından sonra aracın mükellefiyetini alan eziciye ilgili imha mükellefiyet makbuzunun verilmesi
- h) Bunun yapılmaması durumunda, Çevre Bakanlığı'nın L.516-1 maddesince öngörülen şartlarla maddi bir garanti sağlanması
- i) Bu araçlardan çıkarılan akışkan gereç ve bileşenlerin depolanmasına ilişkin düzenlemelere uyulması

Madde 12: - Söz konusu Karamamenin 9. maddesinde belirtilen gider defteri ezicilere aşağıdaki hususları empoze eder:

- a) Söz konusu karamamenin 4. maddesi uyarınca kendilerine teslim edilen hurda araçların veya daha önce yetkili bir yıkıcı tarafından bakım görmüş araçların mükellefiyetlerinin alınması
- b) Mükellefiyeti alınan araçların, çevre kirliliğinin azaltılması ile başlayarak (eğer bu daha önce yetkili bir yıkıcı tarafından yapılmamış ise) bakımın belli bir sıra ile gerçekleştirilmesi
- c) Bazı gereç ve bileşenlerin çıkarılması
- d) Sökülen bileşenlerin yeniden kullanılmaları üzere durumlarının kontrol edilmesi, yeniden kullanımın mümkün olmaması halinde bu bileşenlerin teknik olarak mümkün olduğu zaman bir işaret konularak iz sürdürülebilmenin sağlanması
- e) Hurda araçların kesilmesi veya ezilmesi
- f) Bakım gören araçlardan çıkan artıkların sadece söz konusu Karamamenin 5. maddesinde belirtilen düzenlemelere uygun olan tesisatlara teslim edilmesi
- g) Çevre Bakanı'na aşağıdaki hususların iletilmesi:
 - Hurda araç mükellefiyetindeki hukuki ve maddi şartlarının bilgileri ile aynı zamanda ezicilerin hangi teknik, hukuki, ekonomik ve maddi şartlar ile faaliyetlerini gerçekleştirdikleri
 - Mükellefiyeti alınan araçların sayısı ve ton ağırlığı
 - Üçüncü şahıslara teslim edilen hurda araçların bakımından çıkan artık veya ürünlerin ton ağırlığı
 - Bakım gören her araç için, aracın kesim veya ezilme tarihinden itibaren 15 gün içinde ilgili imha sertifikasının içeriği
- h) İmha için mükellefiyeti alınan aracın, Trafik Kanunu'nun L.322-9 maddesinin buyruklarına uyulması
- i) Bunun olmaması durumunda, Çevre Bakanlığı'nın L.516-1 maddesinin öngördüğü şartlar altında maddi bir garanti oluşturulması
- j) Araçlardan çıkarılan akışkan, gereç ve bileşenlerin depolanmasına ilişkin düzenlemelere uyulması

BAŞLIK IV

BİLGİ İLETİŞİMİNE İLİŞKİN DÜZENLEMELER

Madde 13.- Sırada ki düzenlemeler, Trafik Kanunu'nun, R,322-9 maddesinin yerine geçmiştir.

"R,322.9 kararı.-L.3262.1 I maddesinde görülen durumlar haricinde, bir aracın imhası için bedava sıfatıyla devri ya da satışı halinde, malik, ardından imzasının takip edeceği, ".../.../... tarihinde (tahavvül tarihi) imha için satılmıştır" ve ya ".../.../... tarihinde (tahavvül tarihi) imha için terk edilmiştir" yazısını, çok okunaklı ve değiştirilemeyecek bir şekilde verdikten ve bu durum için öngörülen kısmı kestikten sonra, ruhsatı, yetkili bir yıkıcıya ya da eziciye bırakır.

Ruhsat olmaması halinde, L.3262.1 I maddesinde görülen durumlar haricinde, malik, ya ruhsat çıkarılmayacağını kanıtlayan resmi bir belge vermeli, ya da araç yirmi beş yıldan yaşlıysa, mülkiyet belgesi vermelidir.

Bunun karşılığında yetkili yıkıcı veya ezici, araç sahibine, araç tahavvül tarihinden itibaren on beş gün içinde, imha için mükellefiyet makbuzu verir.

13490

FRANSA CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ

5 Ağustos 2003

Aynı süre içinde, yetkili yıkıcı ve ya ezici, aracın tescil departmanı müdürüne imha için mükellefiyet makbuzu örneği ve söz konusu maddenin ilk ve ikinci satır başlarında belirtilen belgelerden birini verir.

Aracın kesim ve ezilme tarihini takip eden on beş gün içinde, yetkili ezici, tescil yeri departmanı müdürüne, ilgili imha belgesini vererek kendisine imhayı teyit eder.

Ulaşım, Çevreden, İçişlerden ve Sanayiden sorumlu Bakanların ortak bir kararı, makbuz ve imha belgesi hazırlama kurallarını saptar."

Madde 14.- Her üretici, otomobil sigorta şirketleriyle bağlantıda olarak, yetkili yıkıcılar ve yetkili eziciler, her yıl Çevreden sorumlu Bakana, araçlar pazarının büyüklüğüne, hurda araçların geri alımı ve yok edilmesine, yeniden kullanımına, geri dönüşümüne ve bileşen ve gereçlerinin diğer değerlendirme şekillerine ilişkin teknik ve ekonomik verileri bildirir.

Çevre, İçişleri, Ekonomi ve Sanayiden sorumlu bakanların ortak bir kararı bu bilgilerin iletişim türünü ve niteliklerini saptar.

Madde 15.- Ticari ve endüstriyel anlamda gizliliğe zarar vermeden, araçlarda kullanılan gereç ve bileşimler üreticileriyle bağlantıda olarak, her üretici, yıkıcı ve yetkili eziciye, ulusal veya A.B. düzeyinde kabul edilen her tip araç için, kabul edilışinden sonra altı aylık bir süre içinde aşğıdaki hususlar üzerinde bilgi vermelidir:

- 1- Aracın sökülmesi ve çevre kirliliğini azaltma şartları,
- 2- Söküş, depolama şartları ile yeniden kullanılabilir bileşenler kontrolünün şartları,
- 3- Aracın çeşitli bileşenleri ve gereçleri
- 4- Araçta bulunan tehlikeli maddelerin yeri

Madde 16.- Yıkıcılar ve yetkili eziciler aşğıdaki bilgileri halka sunar:

1- Özellikle çevre kirliliğini azalma ve söküşlerle ilgili, hurda araçların bakımı.

2-Yeniden kullanım metotlarının, geri dönüşümün ve hurda araçların optimize edilmesi ve gelişimi,

3- Yok edilecek artık miktarlarının azaltılmasında gerçekleştirilen gelişmeler ve yeniden kullanım ve değerlendirme oranının yükseltilmesi.

4- Yeniden kullanılan bileşimlerin izini sürebilme metotları

Madde 17.- Her üretici, özellikle araçlarda kullanılan bileşen, madde ve gereçler üreticileriyle bağlantıda olarak, yıllık faaliyet bilançosunda, yeni araçların pazara sunulduğu esnasında yayınlanan tanıtım dokümantasyonunda, ve halka yönelik her türlü ilgili belgelerde şunları belirtir:

1-Tehlikeli maddelerin kullanımını sınırlamak amacıyla, yukarıda belirtilen 27 Haziran 1967 tarihli 67/548 yönetmelik kapsamında, araçların yapımı konusunda, hurda araçların sökülüşünü ve çevre kirliliğini azaltmalarını, yeniden kullanımı, değerlendirmeyi ve özellikle geri dönüşümü kolaylaştırma konusunda, bileşimleri ve gereçleri konusunda, ve araçlardan ileri gelen artıkların miktarını ve çevreye olan zararını kısıtlamak.

2- Araçta toplanmış, geri dönüşmüş gereçler yüzdesi ve bu gereçlerin araçlarda payını büyütmek için başlatılan faaliyetler.

3- Söz konusu kararnamenin 8. maddesinin uygulamasına ilişkin bilgiler.

Madde 18.- Ekonomi operatörlerinden ve idare temsilcilerinden oluşan bir komisyon, hurda araçların bakım bölümlerinin iyi işleyişini sağlar. Bölümlerin işleyişine ilgili yıllık bir bilanço düzenler ve gerektiği takdirde kamu kuruluşlarına, organizasyonlarına yarayan her tür değişiklik önerebilir.

Söz konusu kararname tarafından öngörülen düzenlemelerin ortaya çıkışıyla ilgili, her yıl halka yönelik bir rapor düzenler.

Söz konusu kararnamenin 6. maddesinin uygulamasıyla ilgili anlaşmazlık durumunda, herhangi bir dava hareketine geçmeden önce, ilgili ekonomi operatörlerinden biri komisyona başvurur. Kendisi bir yönetmelik önerisinde bulunur.

Bu komisyonun oluşumu ve işleyiş nitelikleri, çevreden, ulaşımdan, iç işlerden, ekonomiden, sanayiden, ticaretten, ve esnaktan sorumlu bakanların ortak bir kararıyla belirlenmiştir.

BAŞLIK V

El konulan araçlarla ilgili düzenlemeler.

Madde 19.- I,- Trafik Kanunu'nun R, 325-44 maddesi şu düzenlemelerle tamamlanmıştır:

"Eğer araçların yapımına ve hurda araçların imhasına ilişkin 1 Ağustos 2003 tarihli, 2003-727 numaralı kararnamenin 1. maddesi anlamında hurda bir araç söz konusuysa, imha işlemi bir yıkıcı veya yetkili bir ezici tarafından gerçekleştirilmelidir.

II. Trafik Kanunu'nun R, 325-45 maddesi şu şekilde değiştirilmiştir.

1- II'de "ilgili topluluklar" kelimeleri, "R, 325-20 ve R,325-21 maddelerinde belirtildiği üzere, "el konulan araçların bağlı olduğu Kurumlar " kelimeleri olarak değiştirilmiştir.

2- III'ün I'inde, a ve b şu düzenlemeler olarak değiştirilmiştir:

"a) El konulan araçların geri çekilmesi ve imhası bu aracın tutulduğu yere bağlı olan Kurumca yapılır.

b) Çekilmesi yada imha edilmesi kararlaştırılan aracın en fazla 15 günlük bir süre içinde tutulduğu bulunduğu yerden çekilir.

3- III'ün 2'sinde "sözleşmeyi yapan kamu makamı" ifadesi, "Tutulan arabaların bağlı olduğu Kurum" ifadesi olarak değiştirilmiştir ve b ve c düzenlemeleri kaldırılmıştır.

4- III'ün 3'ünde, o şu düzenlemelerle tamamlanmıştır.

"Bununla birlikte, hurda araçların yapımına ve yok edilmesine ilişkin 1 Ağustos 2003 tarihli 2003-727no'lu karamamenin madde I'ine göre hurda araçlarla ilgili ve bu karamamenin madde 5 düzenlemeleri göz önünde tutularak, yalnızca transfer masrafları gerekirse faturalandırılabilir."

BAŞLIK VI

CEZA DÜZENLEMELERİ

Madde 20.-L. "Söz konusu karamamenin madde 5'ine göre yıkıcının ya da yetkili ezicinin, hurda bir araca masrafsız işlem yapmama durumunda üçüncü sınıf suçları için çarptırılırlar.

I I.-Madde 15, 16 ve 17de belirtilen kişilerin, söz konusu maddelerde öngörülen bilgileri iletmemeleri durumunda üçüncü sınıf suçları için cezaya çarptırılırlar.

I H.- Ceza kanununun 121-2 maddesinde öngörülen şartlarda tüzel kişiler, söz konusu maddede belirtilen kural ihlallerinden sorumlu ilân edilebilirler.

Bunlar, Ceza Kanununun 131-41 maddesinin niteliklerine göre cezaya maruz kalırlar.

Madde 21.-I. Madde 5'in düzenlemeleri ve I'in madde 20'si şunlar için uygulanabilirler:

o) Söz konusu karamamenin yürürlüğe geçtiği tarihten itibaren trafiğe ilk çıkış tarihleri 1 Temmuz 2002'den sonra olan üç .?ROİS? araçlar

b) 1 Ocak 2007 'den itibaren, trafiğe ilk çıkış tarihlerinin 1 Temmuz 2002 'den önce olan araçlar.

Madde 22.- İç işleri, İç Güvenlik ve Yerel Özgürlükler Bakanı, Adliye nazırlığı koruma bakanı, Adliye Bakanlığı, Ekonomi, Maliye ve Sanayi Bakanı, Devlet Malzeme, Ulaşım, İkametgah, Turizm ve Denizcilik İşleri Bakanı, Ekoloji ve Kalkınma Bakanı,

5 Ağustos 2003

FRANSIZ CUMHURİYETİ RESMİ GAZETESİ

13491

Sanayiden sorumlu elçi bakan, Sürdürülebilir Kalkınma Devlet Sekreteri ve küçük ve orta ölçekli şirketlerin, esnafkârlıkta, serbest mesleklerde ve tüketimde Devlet Sekreteri, her biri, kendi konularında, Fransız Cumhuriyeti'nin resmi gazetesinde yayımlanacak olan söz konusu kararnamenin icrasıyla yükümlüdür.

1 Ağustos 2003'te Paris'te yapılmıştır

Başbakan:
JEAN-PIERRE RAFFARIN

Ekoloji ve Sürdürülebilir Kalkınma Bakanı
ROSFLYNE H ACUEİFIT-NARQUIN

İçişleri, İç Güvenlik ve Yerel Özgürlükler Bakanı,
Nicolas SARKOZY
Adliye Nazırlığı Koruma Bakanı
DOMINIQUE PERBEN

Ekonomi, Maliye ve Sanayi Bakanı
F MUX

Devlet Malzeme, Ulaşım, İkametgâh, Turizm ve Denizcilik İşleri Bakanı
Gisele ROBIEN

Sanayide elçi Bakan
Nicolas FOI

Sürdürülebilir Kalkınmada Devlet Sekreteri
TOKIA SAİSİ

Küçük ve Orta Ölçekli işletmelerden, ticaretten, Esnafkârlıktan, Serbest Mesleklerden ve Tüketimden sorumlu Devlet Sekreteri
RENAJ DI TrREXL

1 Ağustos 2003 tarihli büyük doğal risklerin tedbiri için bir yönlendirme Konseyi yaratan 2003.728 numaralı kararname

NOR: DEVPO31002SD

Başbakan,

Ekoloji ve Sürdürülebilir Kalkınma Bakanı'nın raporunda, sürdürülebilir kalkınma için bakanlar arası komiteyi ortaya çıkaran 21 Şubat 2003 tarihli 2003-145 numaralı kararnameye göre, aşağıdaki hususlara karar verir:

Madde 1.- İl ekolojiden ve sürdürülebilir kalkınma sorumlu bakanca büyük doğal risklerin (doğal afetlerin) önlemleri için bir yönlendirme konseyi kurulmuştur.

Madde2.- Büyük doğal riskleri önlemek için yönlendirme konseyi, görüş bildirmek ve doğal riskleri önleme konusunda önerilerde bulunmakla yükümlüdür.

Yönlendirme Heyeti özellikle şu alanları ele alır:

-Risk bilgilerinde ilerleme, gözetlemelerinin ve tahminlerinin güçlendirilmesi, ve riskleri önleyici bilginin gelişimi.

-Yer kullanımı ve yapımda ki risklerin dikkate alınışının güçlendirilmesi, kişi, mal ve mülklerin zarar görmesinin azaltılması, özellikle doğal risklere karşı önlem ve plan geliştirmeleri

-Doğal risk alanında analiz metotları ve ekspertizlerinin gelişimi, gerçekleşen ve öğrenilen facialardan ders almak için, özellikle deneyimden kazanılanlar ve doğal risklerin önlemleri alanında araştırmaların güçlendirilmesi.

Yönlendirme konseyi, büyük doğal risklerin önlemleri için, bilimsel ve teknolojik seçimler değerlendirmesi parlamento ofisine, çalışmalarında birleşme önerebilir.

Madde 3.- Büyük doğal risklerin önlemleri için, yönlendirme konseyi şunları içerir:

1- Sürekli Gelişme için bakanlar arası komitenin üye bakanlarının her biri tarafından önerilmiş bir Devlet temsilcisi.

2- Milli Güvenlik Genel Sekreteri veya temsilcisi.

3- On kalifiye şahıs, ki bunlardan ikisi Maliye Bakan tarafından atanmış sigorta şirketlerindedir, biri Devlet Malzeme Bakan tarafından atanmış iki bilimsel bilirkişidir

ve çevreden sorumlu Bakan tarafından atanmış dört şahıs.

4- Büyük Millet Meclisi tarafından atanmış üç Milletvekili

5- Senato tarafından atanmış üç senatör.

6- Yerel topluluklardan sorumlu Bakan tarafından atanmış altı yerel yönetici

Yönlendirme Konsey Başkanı ve 3-, 4-, 5-, ve 6- da belirtilen üyeler, Çevreden sorumlu Bakanın kararıyla atanmışlardır.

Yönlendirme Konsey Sekreterliği büyük riskler temsilci tarafından yürütülür.

Yönlendirme Konsey Başkanının daveti üzerine ihtiyaç oldukça ve yılda en az bir kere toplanır.

3-te belirtilen üyelerin vekalet süresi üç yıllıktır.

Üyenin, ilgili olarak atandığı işlevin başkasına devredilmesiyle üye statüsü kaybolur.

Milletvekillerinin üyelik süreci ise, Büyük Millet Meclisi yenilenmesi sürecindedir. Yani geriye kalan vekalet dönemi için, aynı şartlar altında yeni bir hak sahibi atanır.

Madde 4.- Her yıl temsilci tarafından hazırlanan büyük riskleri önleme raporu, büyük doğal riskleri önlemek için yönlendirme konseyine sunulur ve sürekli gelişme için bakanlar arası komiteye sunulur.

Madde 5.- Ekoloji ve Sürdürülebilir Kalkınma Bakanı Fransız Cumhuriyeti Resmi Gazetesi'nde yayımlanacak olan söz konusu kararnamenin icrasından yükümlüdür.

1 Ağustos 2003'te Paris'te yapılmıştır.

Ekoloji ve Sürdürülebilir Kalkınma Bakanı, ROSEİ'- BACHELOT NARQUIN
Başbakan Jean-Pierre RAFFARİN

KAYNAKÇA:

- Fransa Ulaştırma Bakanlığı,
- Fransa Karayolları Yönetmeliği (Securite Routière),
- Fransa Çevre ve Sürdürülebilir Kalkınma Bakanlığı ve
- Fransa Resmi Gazetesi